

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3388/2018. (XII. 14.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.20.369/2017/7. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján (dr. Kovács P. Zoltán ügyvéd, 1054 Budapest, Hold utca 21.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a Budai Központi Kerületi Bíróság 0102-2/A.Vh.1400/2014/27. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 73.Pkf.636.221/2016/3. számú végzése és a Kúria Pfv.I.20.369/2017/7. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1 A panasz alapja, hogy az indítványozó az egyetlen végrendeleti örököse az elhunyt örökhagyónak. Az örökhagyó lánya már korábban elhunyt, de néhány évvel halála előtt örökbe fogadta házastársának nagykorú, magyar állampolgársággal nem rendelkező gyermekeit, amelyre a francia jog lehetőséget biztosít. Az alkotmányjogi panasszal támadott ügyben az örökbefogadott személyek kérelmezőként az örökbefogadásukat kimondó ítéletek Magyarországon történő végrehajthatóságának kimondását kérték a bíróságon annak érdekében, hogy törvényes örökösként léphessenek fel a vonatkozó hagyatéki ügyben. Az indítványozó ebben az ügyben kérelmeztként szerepelt.
- [3] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az ítéletek végrehajthatóak és a magyar jog szerint a belföldi bíróság határozatával azonos módon elismerhetőek. A másodfokú bíróság a döntést helybenhagyta. A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartotta.
- [4] 1.2. Az indítványozó álláspontja szerint a sérelmezett végzések a magyar közrendbe ütköznek, mivel a magyar jog szerint a kérelmezők nem minősülnek örökbefogadott gyermekeknek, mert örökbefogadásukra a nagykorúságuk ideje alatt került sor. Mivel a magyar jog nem tartalmaz külön szabályokat a nagykorúak örökbefogadására, így elismerés esetén az indítványozó szerint ugyanazokat a jogokat fogják élvezni az örökbefogadottak, mintha kiskorúként fogadták volna őket örökbe. Erre tekintettel sérült az Alaptörvény L) cikk (1) bekezdése szerinti családvédelmi klauzulája, illetve a XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz és örökléshez való joga. Emellett sérült szerinte az Alaptörvény Nemzeti Hitvallása és a B) cikk (1) bekezdése is.
- [5] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdéseiben meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [6] 2.1. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-ára alapozza, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [7] 2.2. A befogadhatóság formai feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány csak részben felel meg az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott, az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdésekben foglalt követelményeknek.
- [8] Az indítvány az Abtv. követelményeinek megfelelően meghatározza az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket, valamint kifejezett kérelmet fogalmaz meg azok megsemmisítésére.

- [9] Ugyanakkor az indítványban megjelölt közrendbe ütközés, az L cikk (1) bekezdés és a Nemzeti Hitvallás nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak, míg a B cikk (1) bekezdésére az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint csak a kellő felkészülési idő hiányára, illetve a visszaható hatályú jogalkotás tilalmára tekintettel alapítható alkotmányjogi panasz [pl. 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [86]–[91], 3041/2014. (III. 13.) AB végzés, Indokolás [22]]. Így ezek az indítványi elemek nem felelnek meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja előírásának.
- [10] 2.3. Az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikkének sérelmét is állította. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetősége, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [11] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt kiemeli, hogy állandó gyakorlata szerint „[a]z alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” [3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]]. Az Alkotmánybíróság „jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára már nem rendelkezik hatáskörrel” [3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]]. Az Alkotmánybíróság a konkrét ügyben megállapította, hogy az indítványozó csak általánosságban utalt arra, hogy az elismerésre tekintettel az örök-befogadottak a hagyatéki eljárásban örökösként léphetnek fel szerinte. Ugyanakkor ezzel kapcsolatos érvei olyan tényállás-megállapítási, illetőleg bizonyíték-értékelési kérdésnek tekinthetőek, melyek törvényességi és nem pedig alkotmányossági vizsgálatot igényelhet. Törvényességi kérdések vizsgálata pedig az Abtv. 29. §-a alapján nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe. Az Alkotmánybíróság ezúttal is megerősíti, hogy a tényállás megállapítása és a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévő melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el [legutóbb például: 3077/2018. (II. 26.) AB végzés, Indokolás [18]]. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor azt is kiemeli: valamely külföldi jogintézmény konkrét egyedi esetben történő magyarországi elismerése nem kapcsolhat ezen jogintézményhez olyan jogosultságokat, amelyekkel az adott jogintézmény a külföldi állam joga szerint egyébként nem rendelkezik.
- [12] Mindezekre tekintettel az indítványozó által felvetett érvek sem az Alaptörvény XIII. cikke szempontjából nem minősülnek alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek, és nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem, ekként az indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos követelmények egyikének sem.
- [13] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2018. december 4.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/724/2018.

